

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4452/2022
21.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Деспотовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Република ..., чији је пуномоћник Стеван Миљачки адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о поклону, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2883/21 од 15.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2883/21 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2883/21 од 15.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 1142/21 од 24.08.2021. године ставом првим изреке, тужбени захтев је усвојен. Ставом другим изреке, утврђено је да је уговор о поклону закључен 29.04.2011. године између тужиоца као поклонодавца и туженог као поклонопримца и оверен у Основном суду у Суботици под ОвЗ 2354/2021 ништав. Ставом трећим изреке, тужени је дужан да трпи да се тужилац, без било каквог даљег питања и посебног одобрења туженог, упише у надлежном регистру непокретности као власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности уписаних у ЛН број .. К.О. ..., стан број ..., гарсоњера у поткровљу у површини 22m^2 , број посебног дела 6, улаз број 1, који се налази у пословно-стамбеној згради означеној у ЛН као зграда број 2 изграђеној на кп. бр. .. К.О. ..., на адреси у Суботици, ул. ... број ...; листу непокретности број .. К.О. ..., стан број ..., двособан стан на првом спрату површине 48m^2 , број посебног дела ..., улаз број 1 који се налази у стамбеној згради за колективно становање означеној у ЛН као зграда број 1 изграђеној на кп бр. .. К.О. ... на адреси у Суботици, ... број .. и у ЛН .. К.О. ..., парцела број .. земљиште под зградом објектом у површини од 98m^2 , земљиште под зградом објектом у површини од 23m^2 , земљиште уз зграду-објекат у површини од 418m^2 укупне површине 539m^2 , заједно са породичном стамбеном зградом уписаном у предметном у ЛН као зграда број 1 изграђеној на парцели .. К.О. ... на адреси у Суботици, ул. ... бр. ..., помоћном зградом уписаном у

предметном листу непокретности као зграда број 2 изграђеној на кп бр. .. К.О. ... на адреси у Суботици, ул. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 71.300,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2883/21 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог а пресуда Основног суда у Суботици П 1142/21 од 24.08.2021. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребни ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије, на основу става 2. исте одредбе одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца у складу са одредбом члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној. Према разлозима другостепене пресуде увојен је тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о поклону који је закључен између тужиоца као поклонодавца и туженог као поклонопримца. Нижестепени судови су правилно закључили да постоје разлози из члана 52. ЗОО који воде ништавости закљученог уговора о поклону, јер исти нема основ с обзиром да код тужиоца је недостајала воља за закључење уговора о поклону. Тужени у ревизији нису пружили доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 06.09.2019. године, а као вредност спора означен је износ од 10.000,00 динара. Поднеском од 10.09.2020. године тужба је приначена истицањем

другог захтева (за раскид уговора о поклону) уз постојећи (утврђење ништавости уговора о поклону) али није промењена вредност предмета спора.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена.

Са изнетих разлога, одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана члана 403. став 3. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**